

ATLETIKAI

Híradó

ATLETIKAI Híradó

III. ÉVFOLYAM

A MAGYAR ATHLETIKAI SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1959. ÉV 4. SZÁM

Sporttársaim!

Kedves Elvtársak!

A Magyar Athletikai Szövetség 1959. évi programja tartalmazza mindazokat a feladatokat, melyeket meg kell oldani a sportág fejlődése, tömegesítése és népszerűsítése területén. Ezek összhangban vannak mindazokkal a célkitűzésekkel, melyeknek megoldását a Magyar Testnevelési és Sport Tanács programja feladatként tűzött ki erre az évre.

A magyar sportvezetésre az elkövetkezendő időben komoly és felelősségteljes feladat hárul. Legfontosabb célunk az, hogy a jövő évi római olimpián minél jobban felkészült sportolókkal vegyünk részt. Ebből a munkából nekünk atléta edzőknek és vezetőknél is ki kell vennünk részünket.

A jelenlegi helyzetből kiindulva megállapíthatjuk, hogy olyan atlétákkal rendelkezünk, akik odaadó és állhatatos munkával el tudnak érni olyan eredményeket, amelyekkel ezen a nagy világversenyen a legjobbak közé kerülhetnek. Ehhez azonban az kell, hogy az elkészített felkészítési terv alapján valamennyien kivesszük a részünket a munkából.

Komoly hibát követnénk el azonban, ha minden gondolatunkat és figyelmünket csak az olimpiára, illetve az olimpiai felkészítésre fordítanánk. A Szövetség évi programja olyan feladatokat tartalmaz, amelyeknek megoldása esetén hozzá tudunk járulni sportágunk felemelkedéséhez.

Elsősorban a Szövetség Elnökségének, Tanácsának és bizottságainak munkáját kell megjavítani. A Szövetség Elnökségének fel kell mérni atlétikai életünk gyenge pontjait - gondolok itt az egyes megyék atlétikai elmaradottságára, a gyengébben működő megyei szövetségek munkájának megjavítására, az elmaradott versenyszámok fellendítésére, stb. - ezekre olyan intézkedéseket és határozatokat kell hozni, amelyek a fellelhető hiányosságokat ki fogják küszöbölni. A Tanácsot évente legalább két ízben össze kell hívni. A Tanácsnak meg kell tárgyalni minden olyan elvi kérdést, amely országos viszonylatban az atlétika helyzetével foglalkozik. Valamennyi bizottságot életképesé kell tenni. Feladatuk kell kitűzni, hogy a jövőben a bizottságok végezzék el mindazokat a feladatokat, melyeket az Ideiglenes Működési Szabályzat meghatároz.

A Szövetség elnökségi üléseinek színvonalát emelni kell azáltal, hogy az Elnökség a sportág legfontosabb elvi, módszerbeli és szervezeti kérdéseit tárgyalja. A módszerbeli és szervezeti kérdések kidolgozásával az egyes bizottságokat kell megbízni, úgy, hogy az említett kérdésekben a Szövetség Elnöksége felé tegyenek javaslatot.

A Magyar Athletikai Szövetség munkájával párhuzamosan meg kell javítani alsóbb szerveink munkáját is. Ez a megállapítás vonatkozik elsősorban Pest, Veszprém és Fejér-megyei Atlétikai Szövetségekre.

Sportolóink nevelése területén a Szövetség Elnökségére és minden atléta edzőre és vezetőre ebben az évben komoly feladat hárul. Sokkal többet kell foglalkoznunk a sportolók magatartásával, élet-felfogásával helyes irányba történő kialakításával. El kell érniük, hogy versenyzőink a sportot valóban sportnak és ne életcélként tekintsek.

Versenyszerkezetünket olyanná kell tennünk, hogy a minőségi fejlődés mellett a tömegesítés kérdése is megoldást nyerjen.

Ugy gondolom sok olyan problémát vetettem fel, amelyeknek megoldása következtében sportágunk általános helyzete komoly javuláson mehet keresztül.

A jelenlegi Elnökség összetételénél fogva, eddig tapasztalt munkaszerezete és feladása alapján képes lesz a feladatokat hiány nélkül megoldani, igyekezni fog az atlétika egyetemes ügyét szolgálni és a felmerülő kérdésekben teljes tárgyilagossággal dönteni.

Ehhez a munkához kérem a versenyzők, edzők és sportvezetők hathatós támogatását.

Bartha Bertalan
a MASZ elnöke

FELEMENTÉS - KINEVEZÉS

Az MTST Elnöksége 5-7/1959./III.12./ MTST számú határozatában a Magyar Athletikai Szövetség Elnökségét felmentette. Ugyanezen számú határozatával a Magyar Athletikai Szövetség új Elnökségét a következőkben nevezte ki:

Elnök: Bartha Bertalan
Főtitkár: Nyirő György
Elnökségi tagok: dr.Bácsalmási Péter
Farkas Pál
Fehérvári Béla
Kincses Zoltán
Koltai László
Szabó István
Tullner János

Hegyi Gyula s.k.
MTST elnöke

A Magyar Athletikai Szövetség Elnöksége 1959. április 10-i ülésén a Szövetség bizottságait az alábbiakban nevezte ki:

Edző Bizottság

Bizottság vezetője: Tompay Olivér
Bizottság tagjai: Balogh Lajos
dr.Bácsalmási Péter
dr.Bakonyi Ferenc
Bátori Béla
Koltai Jenő
László Sándor
Nagy Sándor
Simek Ferenc

Szervezési Bizottság

Bizottság vezetője: Pataki István
Bizottság tagjai: Darányi Sándor
Kondorossi Géza
Mátraházi Imre
dr.Molnár Károly
Papp Ágnes
Simonyi Tibor

Versenybíró Bizottság

Bizottság vezetője: Szabó István
Bizottság tagjai: Boros Nándor
Farkas Mátyás
Kovács-Buna János
dr.Majzik László

Fegyelmi Bizottság

Bizottság vezetője: Tolnay Ágoston
Bizottság tagjai: Ferencz László
Makádi Géza
Onódi Béla
dr.Pákai Barna

Ifjúsági Bizottság

Bizottság vezetője: Kalovits István
Bizottság tagjai: Bolemányi Irén
dr.Fluck István
László Ferenc
Légrádi László
Morvai Béla

Sajtó és propaganda Bizottság

Bizottság vezetője: Farkas Pál
Bizottság tagjai: Hires László
dr.Sir József
Subert Zoltán
Szabó István
Tompay Olivér

Nyilvántartó és minősítő Bizottság

Bizottság vezetője: dr.Horváth István
Bizottság tagjai: Garamvári Pál
Győző Gábor
Neszmélyi Károly
Szirmai Tibor
Taraba Ferenc
Varga Gábor

Gyalogló és marathoni Bizottság

Bizottság vezetője: Nyilas Zoltán
Bizottság tagjai: Kunsági István
Mészáros József
Mucsi József
Selmeczi József
Székely Alajos

Vidéki Bizottság

Bizottság vezetője: Gaál Ferenc
Bizottság tagjai: Christján László
Gibba István
Kakuszi Ferenc
Kovács Gyula
Molnár Kálmán
Tullner János
Verbőczy József

A Magyar Testnevelési és Sport Tanács Elnöksége a sport területén végzett kiváló munkáért az alábbi kitüntetéseket adományozta:

A "Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója" kitüntető jelvényt adományozta Farkas Pál sporttársnak, a Magyar Athletikai Szövetség elnökségi tagjának.

A "Testnevelés és Sport Erdemes Dolgozója" kitüntető jelvényt adományozta dr. Horváth István sporttársnak, a MASz Nyilvántartó és minősítő Bizottság vezetőjének és Kalovits István sporttársnak, a MASz Ifjúsági Bizottság vezetőjének.

Oklevél kitüntetésben részesültek: Garamvölgyi Pál, Szirmai Tibor és Taraba Ferenc sporttársak, a MASz Nyilvántartó és minősítő Bizottság tagjai.

Kalovits István:

Ifjúsági versenyzőink az 1958 évben

Ifjúsági versenyzőink évek óta legeredményesebb esztendeje 1958. volt. A fiúk 6, a lányok 5 bajnoki számban állítottak fel, vagy be országos csúcsot, némelyikben többször is. Az európai ifjúsági ranglistán a legjobb 25 között igen sokan szerepelnek, sőt listavezető is akad közöttük. Győztünk a Kolozsvárt megrendezett román-bulgár-magyar hármas férfi és női viadalon is. Ezenkívül igen biztatóak a legjobb 30-ban regisztrált eredmények, melyeknél alig pár számban rosszabbak csak az eredmények - egyenként és átlagaiban - a megelőző éviéknél. A mellékelt kimutatás hi összehasonlítási alapot nyújt a statisztika kedvelőinek. Eből kitűnik, hogy a fiuknál a listavezető eredménye 6, a harmincadiké már csak 3 számban gyengébb az előző évinél. Az átlagoknál az ötös 4, a tízes 3 és a harmincas 4 számban gyengébb az 1957. évinél.

Leányoknál ugyanezt véve alapul a listavezető 6, a harmincadik csak 1, az ötös 3, a tízes 2, a harmincas átlag pedig ismét csak 1 számban gyengébb a megelőző esztendőnél. Ha ezeket az adatokat és számokat látjuk, elégedettnek kell lennünk. Többet kell azonban néznünk és tekintetbe kell vennünk azt is, hogy ifjúsági versenyzőink képesek távolabbi jövőben felnőtt válogatottnak utánpótlását és így nem mindegy, hogy egyes számokban milyenek kilátásaink.

F i ú k

Futószámokban az az érdekesség, hogy a gyorsfutásnál, valamint a 3000 m-en tapasztalt általános mérvű, folyamatos fejlődés mellett a 800-as és 1500-as ranglista eredményei - az igen kis élményszint lezárásával - hanyatló tendenciát mutatnak, főleg az utóbbin. A harmincas átlagok 1, illetőleg több, mint 2 mp-es esése komoly figyelmeztető edzőink és versenyzőink részére. Felmerül a kérdés: a folyamatos formaátmentés érdekében nem kellene-e ősszel is rendezni valódi mezői versenyeket gyeves talajon és nem városban? Öröndetes viszont az, hogy Szentiványi 1500-on és Simon Attila 3000-on az európai elsőik között szerepel. Gátfutásban a 91 cm-es gát bevezetése már az első évben komoly eredményt hozott magasságon is. Bár a magasságtal futott versenyek száma csökkent, az eredmények - egyénileg és átlagokban is - erősen felfelé ívelnek. Az alacsonyabb magasság meghozta a kedvet és - nem lévén oly nagy probléma a gátvétel - könnyebben tanulják meg a mozgást. Szőke európai viszonylatban is számottevő versenyző.

Az igazi nagy kiugrás azonban 400 gáton történt. Soha annyi percen belüli futónk nem volt, mint most. Jellemző, hogy legnagyobb részük csak 1958-ban kezdett!

Akadályon Szentiványi egyedülálló klaszsis, míg a többiek inkább csak beugrók voltak - jó átlagokkal - hála az Ifjúsági Kupának.

Ugrószámokban a magasugrás mutatja a legnagyobb fejlődést. A korszerű technika és edzés módszer elterjedése ugrásszerű javulást hozott. Noszály az európai ifiranglista élcsoportjába tartozik. Kemény sokoldalú versenyző. Igen nagy fantázia van még az idén is sorduló Krasovetszben, aki egyike a legjobb technikájú magyar versenyzőknek. Rudugrásban a Kismartoni-iskolából ismét kikerült egy 4 méteres ugró. Reméljük, ezévből többen is eljutnak, esetleg túl is haladnak e magasságon.

A távolugrás - Mihályfi kivételével - sajnos, igen szomorú képet mutat. Akadnak ugyan tehetségesek /Ráb/, de ezeknek még ki kell forniuk, ez pedig időbe telik. Egyike leggyengébb számunknak. A másik a hármasugrás, ahol a beugró Noszály több mint félméterrel vezet a kimondott hármasugrók előtt. Itt talán kissé nagyobb a fejlődési lehetőség, mert igen sok a tehetséges fiatal, azonban az általuk a közeljövőben elérhető 14 m. körüli eredmény még igen messze van az európai színvonalától.

A dobószámok hátsó régióiban és összetagokban általános javulás mutatkozik. Sajnos - a gerelyhajítás kivételével - a dobószámok listavezetői igen gyengék, még az előző évi eredményekhez képest is. Gerelyhajításban Barabás alig marad el a 70 m-től és Európa második legjobb ifjúsági dobója. A másik három számból - érzésünk szerint - a kalapácsvetők fejlődése várható első sorban.

Pár szót kell még szólni az ötfőpróbásokról. Az a tény, hogy az ötfőpróba válogatott versenyszám volt, megmutatkozott az eredményekben is.

L e á n y o k

A női versenyzők értékelésénél első sorban azt kell tekintetbe venni, hogy ők jóval közelebb állnak a felnőtt válogatotthoz, mint a férfiak. Így az elmúlt évben is a három férfitel szemben kilenc leány volt az országos nagyválogatott tagja.

Általában futószámokban az első és az utolsó között a különbség az előző évihez képest 1958-ban csökkent. Öröndetes, hogy -

Fiúk:	Listavezető		A 30-ik		5-ös		10-es		30-as	
	eredménye:				átlag:		átlag:		átlag	
	1957	1958	1957	1958	1957	1958	1957	1958	1957	1958
100 m	10.9	10.9	11.5	11.3	11.02	10.92	11.10	11.00	11.26	11.17
200 m	22.7	21.8	23.7	23.6	22.84	22.34	22.96	22.64	23.23	23.16
400 m	50.0	49.9	53.5	53.1	51.30	50.54	51.82	51.16	52.64	52.20
800 m	1:53.3	1:54.8	2:03.4	2:03.6	1:56.90	1:56.52	1:58.03	1:57.51	1:59.21	2:00.21
1500 m	3:52.5	3:49.1	4:16.9	4:18.2	3:59.72	3:58.76	4:04.80	4:02.89	4:08.93	4:11.00
3000 m	8:23.2	8:34.5	9:43.0	9:30.6	8:44.48	8:41.32	8:54.40	8:53.22	9:17.06	9:13.85
110 m gát	15.5	15.0	18.9	18.8	16.10	15.78	16.36	16.28	17.31	17.19
200 m gát	26.3	25.2	28.8	28.5	26.48	26.18	26.83	26.60	27.73	27.55
400 m gát	58.5	57.5	64.5	63.0	58.98	57.96	59.79	58.67	62.17	60.74
1500 akad.	4:19.0	4:18.5	5:37.5	5:00.8	4:27.38	4:24.42	4:33.30	4:31.54	4:49.72	4:44.25
magas	191	199	173	175	187.4	189.0	185.2	185.7	178.9	180
rúd	415	401	306	300	391.2	378.2	372.7	362.3	337.5	332
távol	697	719	630	631	685.6	682.8	674.8	669.1	650.9	649.2
hármás	1426	1419	1264	1270	1371.2	1364.8	1338.0	1345.5	1294.6	1306.8
súly	1308	1408	1135	1165	1283.6	1312.8	1251.2	1280.5	1194.5	1224.7
diszkosz	4441	4055	3441	3530	4082.6	3963.2	3929.8	3896.6	3572.8	3727.5
gerely	6469	6963	4720	4750	5749.4	6049.8	5662.2	5689.3	5141.0	5189.5
kalapács	5174	4690	3117	3140	4448.1	4544.6	4203.6	4352.8	3734.6	3789.7
ötpróba	2395	2630	1746	1782	2318.2	2453.0	2204.2	2302.8	1940.0	2056.1
Leányok:										
100 m	11.8	12.1	13.1	13.0	12.14	12.32	12.31	12.49	12.77	12.77
200 m	25.1	25.5	28.3	27.9	25.80	25.80	26.47	26.26	27.76	27.14
400 m	59.2	59.3	65.4	64.5	60.70	60.16	61.69	61.14	63.57	62.90
800 m	2:17.8	2:18.9	2:38.5	2:35.6	2:20.94	2:21.15	2:24.54	2:23.47	2:31.12	2:29.52
80 m gát	11.6	12.1	14.0	13.7	12.14	12.36	12.45	12.60	13.18	13.09
magas	156	159	144	142	152.8	154.2	151.1	151.4	147.0	146.8
távol	564	581	495	496	547.4	549.6	534.2	535.1	513.4	515.4
súly	1498	1508	1020	1043	1288.6	1341.8	1231.7	1260.4	1132.3	1150.1
diszkosz	4811	4675	3172	3221	4151.6	4226.4	3953.6	4044.1	3564.8	3618.8
gerely	4520	4935	3147	3164	4046.8	4291.2	3862.2	4044.4	3476.5	3586.4
hárompróba	2320	2545	1535	1767	2087.2	2313.6	1979.1	2126.8	1763.4	1900.2

a 100 m. kivételével - az átlagok az összes futószámában, a gátnál is, javultak. 100 m-en - sajnos - az átlagok az élcsoportban erősen visszaestek, amit alig legalizált a ranglista második felének szemmel látható fejlődése. Annál különösebb ez, mert a lista élvonalai /Held, Such/ már a nagyválogatott tagjai. A hosszabb távokon versenyzők nagy hátránya, hogy nem elég gyorsak. Ez alól csak igen kevés /Nagy Zs./ kivétel van.

Igen gyengén állunk gáton, ahol csak a versenyzők fiatalosága biztató. Kevésbé biztató az, hogy mindössze 4 /írd és mond: négy/ szerepel 100 m sikon és 80 m gáton egyaránt a legjobb 30 között!

A magasugró rangsor bizony elszomorító annak ellenére, hogy Keresztes a nagyválogatott egyik biztos pontja és egy másik ifjúsági is szerepel a lista élén. Keresztes, Szlonkai és Szabó Róza mögött pillanatnyilag nem valami biztató a helyzet. A kétség-telen visszaesést nem lehet csak a kiöregedésre, vagy a technikai hiányosságokra fogni bár nem vitatható, hogy ezek is közrejátszanak ebben.

Távolugrásban mindinkább szaporodik az 5 méteren felüli ugrók száma. A csucstartó Skultéty mellett Rázga, Petró és a többiek is szépen fejlődnek. A legjobb 30-ban sze-

replők közül mindössze hárman esnek ki 1959-re. Itt komoly fejlődésre van kilátás.

Legeredményesebb számainknak 1958-ban a dobószámok bizonyultak - európai szinten is! A súlylökő és diszkoszvető listavezető Bognár Judit egyben Európa ifiranglistájának elsője is mindkét számban, de a gerelyhajító Balogh Anikó is az európai élvonalba tartozik. Főleg súlylökésben állunk igen jól, ahol az európai ifiranglista első 25 helyezettje között négy magyar /Bognár, Mikuss, Óó E. és Kisgyörgy/ is van. E számokban az átlagok igen jók. Csúcsátlagot találunk egész fiatalokkal, sőt serdülőkkel /Rácz, Stugner/.

Komoly javulást észlelhetünk hárompróbában is. A szabályoknak az élethez való közelebbhozása lehetővé tette a még 1959-ben is ifjúsági Óó Erzsébet felnőtt ötpróba-bajnokságát. A versenyzőnk sokoldalu foglalkoztatása tette és teszi lehetővé a női hárompróba eredményeinek évek óta tartó folyamatos felfelé ivelését.

Az elmondottakon kívül természetesen sok mindent ki lehet olvasni a csatolt ki-mutatásból. További taglalásra azonban sem helyünk, sem időnk nincs. Az idei év megmu-tatja, hogy az 1958. évet helyesen értékel-tük-e és jól olvastunk-e a számokból.

FIATAL VERSENYZŐ TOLLÁBÓL...

Az ÚTE atlétikai szakosztálya hirdető-tábláján 1959. január hónapjában egy pályázati felhívás jelent meg, melyben felszólítják a szakosztály tagjait, hogy jelölés pályázat formájában dolgozzanak ki rövid pályatételt: edző és versenyző viszonyáról. A határidőig öt jelölés pályatétel érkezett be, melynek elbírálása folyamatban van. A szakosztály vezetősége a beadott munkákat Híradónk részére beküldte, melyeket elolvastunk és úgy találjuk, hogy nem lesz érdektelen, ha a legjobbnak tartott "Barátság" jelölés munkát, illetve annak egyes részeit ismertetjük.

Pár évvel ezelőtt egy könyv előszavában azt olvastam, hogy a fiatalok leg többje a királyokat és a költőket irigyl legjobban. Nem akarom e sorok íróját bírál ni akkor, amikor azt mondom, hogy a fiatalok nagy része ma inkább a sportolókat irigyl. Talán helytelen ez a kifejezés, mert hiszen ez nem is irigység, hanem ösztönös erő, hogy ő is elérje azt, amit a másik, vagy túlszárnyalja eredményét. Ez az egészséges versengés nagyon sok mindennek az alapja, amire a továbbiakban szeretnék kitérni.

Napjainkban a sportnak olyan széleskörű tábora van, mint semmi másnak és joggal, mert olyan tényezők szólnak mellette, melyek döntő befolyással vannak az ifjúságra. Egészségesse teszi a fiatalokat és páratlan nevelő hatása van akkor, ha az edző és sportoló között olyan viszony alakul ki, amely lehetővé teszi a jó sporttársi és baráti kapcsolatok kialakulását. Azért mondom, hogy sporttársi kapcsolat, hiszen az edző oktatói munkássága előtt ugyanolyan sportoló volt, mint jelenleg tanítványa. Nagyon üdvös az, ha a sportoló edzőjében a sportolót is látja, mert közvetlenebb, bizalmasabb lesz hozzá. Ez a bizalom pedig alapja annak, hogy az edző és sportoló eredményesen működjenek együtt. Ennek a kapcsolatnak kialakításához nagy és nehez feladatot kell megoldania mindkettőjüknek.

Az amikor a fiatal először lép pályára, vagy terebe, nyilván nem azt gondolja, hogy "na, ez is jó lesz időtöltésnek". A sport erőt és akaratot követel, márpedig szórakozásból senki sem fogja erejét pazarolni. A fiatal úgy lép pályára, hogy "eredményt akarok elérni". Azonban az eredményekig hosszú az út. A kezdő könnyen elcsügged, kisebbségi érzést kap, esetleg megfutamodik. Itt segíthet az edző. Mint jó pedagógus, élje bele magát tanítványa lelki világába, értesse meg a kezdővel, hogy ő is így kezdte, hogy minden sportoló nem érhet el világraszóló eredményeket. A közepes képességű sportolóra is szükség van, a sportkörüli versenyeken ő is szerezhethet győzelmet csapata számára.

Kényesebb feladat előtt áll az edző akkor, amikor fordított esetről van szó. Vannak sportolók, akik akár kezdetben, akár később elbizakodottá válnak. Ilyen e-

setben sokszor értékes sportolót veszíthet el az edző. Először baráti hangon szóljon neveltjéhez és ha ez nincs rá hatással, úgy beszéljen vele, mint feljebbvalójára. Véleményem szerint inkább veszítsen el egy jó sportolót, mint egy által többet is, mert ez az egy képes arra, hogy magával rántson többeket, mellyel mind sport, mind erkölcsi téren a sportkör hírnevét kisebbíti.

A sportoló legnagyobb segítőtársa az akarat. Kell, hogy adjon edzője véleményére, hogy akarja edzője elégedettségét. Ha az edző tanítványa elé célt tűz ki, ha buzdítja, akkor a tanítványa több ambícióval dolgozik, mert tudja, hogy ezekre képesnek tartják és a kitűzött célt el kell érnie. Itt is nélkülözhetetlen a barátság, mert két ember ezen keresztül tudja megbecsülni egymást és éreznie kell azt, hogy ha edzője eddig megbecsülte, most sem szabad cserbenhagynia.

Az edző és tanítványa feladata egymástól elválaszthatatlan, egyikből következik a másik. Ennek a kapcsolatnak fő tényezője a kölcsönös megbecsülés, egymás értékelése és egymás segítése. Ha kölcsönös megértéssel segítik egymást, ha megbeszélnek terveiket, feladataikat, ha az edző megbeszéli külön-külön a tennivalókat, tanítványai azt fogják érezni, hogy szereti őket, törődik velük, így nekik is hasonlóan kell viselkedniük.

Hogy valakiből jó sportoló legyen, jól beosztott életet kell élnie. Ezért edzőjének figyelemmel kell kísérnie magánéletét, ismernie kell tanítványa gondolkodásmódját, intelligenciáját, lelki felépítését. Hogy irányítani is tudja, tanácsot is adhason neki, szoros barátságot kell kiépítenie, nehogy egy-egy megjegyzés, vagy tanács akaratlanul is megbántsa. Ha ez hiányzik, akkor nem lehet tökéletes a kapcsolat. Az idősebb semmivel sem nyerheti úgy el fiatal barátja bizalmát, mint érdeklődéssel, megértéssel.

A nevelés terén két ember van adva: a sportoló és a nevelője. Mindkettőt egyet akar: a fiatalból kiváló embert nevelni. Sok sportoló már korán munkaszalhoz kerül, a szülőknél kívül egy elfogulatlan kívülálló is kell, aki a nevelésben segítségére van. Erre a munkára minden edző büszke lehet, mert nincs szebb dolog, mint egy fiatal megértetni és helyes irányba nevelni.

A fenti szemelvények elolvasása után az az érzésem, hogy írója igen szereti edzőjét, szeretettel és szorgalommal jutalmazza edzője fáradozását és elhihető, hogy vakon bízik benne. Viszont a sorok közül kiveszül, hogy az edző is jó úton halad, helyes pedagógiai érzékkel kezeli tanítványait, érdeklődik magánéletük iránt és az életben mint második szülő szíven viseli tanítványainak sorsát. Nem ismerem sem az atlétát, sem edzőjét, de örömmel tölt el az a tudat, hogy felnövő ifjúságunk helyesen értékeli a nevelőmunkát minden oldal-

ról ismeri az edzői feladatokat, látja a nehézségeket és mérlegelni tudja azt, hogy milyen hálával tartozik nevelőjének, aki embert akar faragni belőle. De igen helyes az író sportszemlélete is. Nem akarja a mindenáron való nagy eredményre töreést, a sportban nevelési eszközt lát akkor, amikor pályamunkájának utolsó mondatában ezeket mondja:

"... a jövő nemzedékéről van szó, ahová mi is tartozunk és érdekünk minél erősebbnek lenni testben és szellemiekben egyaránt!"

Dr MONOSTORI Tibor:

Egy vidéki versenyző helytállása a salakon és a munkában

A szegedi városi mezői futóbajnokságon találkoztunk Babos Imrével a szegediek rövid távfutó csillagával. Láthatóan jó erőben van, a télen sokat fejlődött. Nem indult el a versenyen, hanem csak edzését végezte a pázsitos mezőn. Felgyorsulásai máris figyelmet érdemelnek. Megvártuk, amíg elvégzi levezető munkáját, majd beszélgetést kezdeményeztünk.

Megtudtuk, hogy 1939-ben született és így az idén elsőéves felnőtt versenyző lesz. 164 cm. magas, 64 kg. a súlya. A Szegedi Kenderfőgyár tisztviselője, a munkügyi osztályon dolgozik, a Szegedi Textiles Club versenyzője. Hetenkint hatszor edz, egy-egy alkalommal 2-3 órát. A verseny előtti napon pihen.

Hogyan jutott el a 10.9-ig, melyek voltak legnagyobb sikerei, minek köszönheti fejlődését és milyen tervei vannak a jövőre? - záporozzuk kérdéseinkkel a szimpatikus kis bajnokot. Szívesen válaszol.

- Sportolni már 15 éves koromban, 1954 évben kezdtem rendszeresen. Akkor labdarúgó voltam, de örömmel vívtam és usztam is. A következő évben igen jól ment a futball. A Szegedi Postásban rugtam a labdát, mint jobb szélső és a csapat gólszáka voltam. Ebben az évben kóstoltam bele az atlétikába egy középiskolai versenyen, amikor is 11.8-cal győztem a 100 méteres síkfutásban. Későbbi edzőm Zsedényi Pista bácsi kért, hogy térjek át az atlétikára, mert született gyors vagyok. Nem fogadtam azót és továbbra is élveztem a labdarúgás örömeit.

A következő évben, 1956-ban - úgy mellékesen - 11.5-öt és 24.4-et futottam a két rövid távon mellett, hogy futbaloztam. Az 1957. évben már komolyabban vettem az atlétikát és kezdett megtetszeni a futás. Elveztem a sebességet, a gyorsaság ritmusát, a harmonikus mozgástechnikát. Zsedényi Pista bácsi ekkor már kézben tartott és neki köszönhettem, hogy 100 méteren országos ifjúsági bajnokságot nyertem 11.1-el, 200 méteren pedig 23.7-et futottam.

Tavaly azután végleg abbahagytam a futballt és az atlétikát választottam. Erős téli alapozás után 100 méteren 10.9, 200 méteren 23.0, míg 400 méteren 51.9 voltak a legjobb eredményeim. Mint országos ifjúsági válogatott, résztvettem a románok és bolgárok elleni viadalon és tagja voltam a 42.6 mp-es országos ifjúsági csuccsal győztes 4x100 méteres váltónak.

Tavaly érettségiztem az Építőipari Technikumban és ott Kedves András igazgató, valamint Mózes Iászló tanáruknak sokat köszönhettem. Mindenben támogatottak sportolá-

gem helyesen járt el az UTTE, amikor ilyen tárgyú pályázatot írt ki. A szakosztály 80 %-a üzemi dolgozó, fiatal sportoló, akik ha hasonló szemlélettel élnek és készülnek az életre, becsületes gondolkodásu, kötelességeit hiven teljesítő építő munkásai lesznek hazánknak.

Edzők és szakosztályvezetők! Az UTTE az elmúlt évi rangsorolásban ugyan nem végzett az élen, de nevelési szempontból - úgy gondolom - élen jár. Eppen ezért tartottam érdemesnek a fenti szemelvény leközlését. Elgondolkodtató és követendő példa más szakosztályok részére is.

Farkas Pál

somat. Az érettségi után - augusztus hónapban - a Konzervgyárban dolgoztam, mint segédmunkás, majd szeptember 1-től a Kenderfőgyárba kerültem anyagmozgatónak. Mindkét helyen fárasztó munkát kellett végezni, mely eredményességemnek nem nagyon volt előnyére. Szívesen dolgoztam, megtanultam megbecsülni a fizikai munkát. Ez év február 23-án a munkügyi osztályra, tisztviselői beosztásba helyeztek át. Munkámat mind a fizikai, mind a szellemi munkakörben igyekeztem a legjobb tudásom szerint elvégezni, mert tudom, hogy első az élethivatás, a munka és a sport csak hasznos eszköz ahhoz, hogy a munkában helytálljak.

Az idén is szorgalmasan átdolgoztam a tervet és hiszem, hogy az eredmény nem fog elmaradni. Tavaly bizony csak keveset versenyeztem, de az idén minden héten fogok már indulni, mert tudom, hogy nélkülül nincs fejlődés. Szeretnék Szegeden maradni és 100 métertől 400 méterig az összes felnőtt megyei csúcsokat megjavítani. 100 méteren 10.8 - 10.7-et futni és bekerülni mint fordulófutó a 4x100 méteres magyar válogatott váltócsoportba. Törekvéseimben Pista bácsi teljes tudásával támogat. Összel katonai szolgálatra vonulok be, mely további fejlődésemre biztosan nem lesz előnyös hatással, de hát a Hazának is meg kell adni a magáét.

Eddig tart Babos Imre nyilatkozata.

Zsedényi István edző sugárzó arccal hallgatja tanítványát, majd folytatja

- Imi fegyelmezett, szerény modoru, munkabíró fiatalember. Ma már biztosan mondhatom róla, hogy szereti az atlétikát. Kiemelkedő embeil jótulajdonsága révén a SzTC atlétikai szakosztályában baráti kört alakított ki maga körül, ahol mindenki szereti. Amióta a gyárban szellemi munkakörbe került, csak az atlétikának él. Osztályvezetője elismeréssel nyilatkozott róla, mert jól viszonylik a munkához és ambíciózus fiatalember. Fizikai munkakörből szellemi munkakörbe való átmínősítését is elsősorban ennek köszönhetette. Biztosra veszem, hogy eddigi komoly munkájának meglesz a gyümölcse és amit célul tűzött ki maga elé, meg is fogja valósítani. Kiemelkedő eredmények tartom, hogy nemcsak a salakon, hanem munkahelyén is egész embert képvisel.

Kedves Pista bácsi! Ahogy Te apjuk helyett apja vagy tanítványaidnak és lelkesítetd győzelemre őket, ugyanúgy kérünk Téged is Imre, légy olyan ideális szellemű atlétája meggyénnek továbbra is, mint eddig voltak és kettőtök közös erőfeszítése hozza meg végre a már oly régóta áhitott szegedi sprintersikert.

Tompai Olivér: Az "amerikás" VERSENY ÉRTÉKELÉSE

A Népstadionban 1958 nyarán lezajlott amerikai verseny szakmai tapasztalatainak kiértékelése csak most kezdődhetett meg. Joggal vetik fel: Miért csak most? - Sajnálatos tényként kell megemlítenem, hogy edzőink egy részében az önként vállalt társadalmi munka kötelességszerű végrehajtásának szükségessége még nem alakult ki. Mások nem kívánják közkinccsá tenni megfigyelésük pozitív részét. Egyesek pedig napjainkban már idejét mulatnak tartják a szerzett tapasztalatok közlését.

Nem tudok egyetértetni azokkal, akik a fenti elveket vallják, s nem értene azok az edzőtársak sem egyet velük, akik már eljuttatták véleményüket a versenyen látottakról a Bp. Edző Bizottsághoz, vagy akik három hétfőn várták az edzői beszámolója budapesti Szövetség szövetségi napjain.

Társadalmi munkára senkit nem lehet kötelezni. Aki társadalmi feladatokat elvállal, az kötelezettséget vállal annak maradéktalan végrehajtására is! Az a 33 edző, aki vállalta, hogy megfigyeléseket végez a pályán, vállalásával kötelezte magát arra, hogy tapasztalatait közzé teszi. - Mások, akik a Szövetség segítségével jutottak a küzdőtérre és így közelről figyelhették meg a versenyzőket, jogtalanul hallgatják el tapasztalataikat. Ez gyakran előfordul külföldi, kiemelkedő színvonalú versenyen járt edzőinknél is. Azt fel sem tételezve, hogy egyesek - bár a pályán tartózkodtak - nem láttak ott semmit, mely hasznos volna számunkra. - Az állam támogatása teszi lehetővé a Népstadionban, vagy külföldön szerezhető tapasztalatok gyűjtését, így nincs joga edzőinknek ezeket kizárólag egyéni eredményességük növelése érdekében felhasználniuk, hanem a köz részére is fel kell tárniuk ezeket.

Nem tudok azokkal sem egyetértetni, akik már nem tartják időszzerűnek mondanivalóikat. Valóban régen volt e mély benyomást hagyó élményverseny. Nekünk a szerzett tapasztalatokra mindaddig szükségünk van, amíg nincsenek 19 m-es súlylökőink, 10,2 mp-es vágzóink és 13,6 mp-es gátasaink. Mindaddig az amerikai versenyen szerzett tapasztalatok számunkra időszzerűek maradnak.

Utolsó sorban szólok azokról, akikről első sorban kellett volna megemlékeznem. Ezek azok az edzőtársak, akik atlétikánkat ezen a területen is segíteni, előrevinni akarják. Ezek azok a sporttársak, akik elvállalták a megfigyelői feladatot, annak elegettek. Megfigyeléseiket írásban rögzítve idejében megküldték a Bp. Szövetség Edzőbizottságához. - Sajnos a 11 versenyágban megfigyelést végzett 33 fő közül tizen küldték be tapasztalataikat /és 21-en megígérték ezt e tizen kívül/. A 11 megfigyelő csoportból pedig csak a rudugrást tanulmányozó csoport tagjai: dr. Kismartoni Károly és Kovács Ferenc sporttársak juttatták el hozzánk értékes tapasztalataikat. Tehát a csoportok 9 százaléka! Ez az adat önmaga helyett beszél!

Versenyágunk edzőinek kollektív összefogására, a szerzett tapasztalatok kiértékelésére, egymás fokozottabb megbecsülésére és a kevesebb tapasztalattal rendelkező sporttársak támogatására nagy szükségünk van atlétikánk fellendítése érdekében!

+++

Mit láttunk a Népstadionban az USA-s rudugróktól, és az ezzel kapcsolatos vélemények: dr. Kismartoni Károlytól és Kovács Ferencről.

Az "amerikás" versenyen a 22 éves, 178 cm magas, izmos, III. éves TF hallgató Ron Morrist /legjobb eredménye az Athénben elért 465 cm, mellyel a világranglista 3. helyén áll/ és a nemhivatalos ifjúsági világcuscsot /457 cm/ 1957-ben elért Jim Brewert volt alkalmunk megfigyelni, egyben összehasonlítást tenni a velük együtt versenyző öt fiatal magyar ugróval.

Valamennyien 178-182 cm magasak, kidolgozott izomzattal. Egyikük sem nézett ki "nagy ugrónak". Morris és Brewer eddigi legjobb eredményei mégis magasan felülmulják fiataljaink legjobb eredményeit.

Ennek okát edzőink főként a jobb technikai képzettségben látják. Véleményük szerint az egész éven át végzett, megszakítás mentes gyakorlás, melyre pl. e két kaliforniai fiúnak - éghajlati viszonyaik kedvezősége miatt - volt lehetősége. Ezért 20-22 éves korban gyorsaságuk, ruganyosságuk teljében már kiforrott technikával rendelkeznek, mely igen eredményes. Nagy segítség számunkra, hogy olyan kiváló volt versenyzők, mint pl. Warmerdam /477 cm/ segítségükre vannak és elméleti tudásuk mellett a gyakorlatban szerzett élményeiket is átadhatják a fiataloknak. - A harmadik segítség számunkra a kiváló minőségű alumínium-réz kompozíciójú Gill Tall, csaknem törésmentes, ruganyos rud /ezt Morris használta/, vagy Brewer nagyon könnyű, hajlékony műanyag rudja. A nálunk használt 425 cm-es svéd rud 2 kg, az amerikaiaké 80 dkg. Ők nagy súlyt helyeznek arra, hogy szerük egyénre szabott legyen, melynek hossza és súlya az ugró testsúlyától és fogékonyságától függ. A svéd rud az amerikai rudak rugalmassága mellett merev. Ugróik véleménye szerint nem lehet ilyen ruddal jól ugrani. /Ez a lengyelek véleménye is, mert 2 éve kiselejtezték a svéd rudakat és amerikai, vagy angol szereket szereztek be. /Ezeknek beszerzése hazánkban is fellendítene a jó erőkből álló, felfelé haladó rudugrógárdát./

Ugróik kis spirituszlámpa fölött melegítették rudjuk kátrányos szigetelőszalagját, hogy fogásuk jobban tapadjon. - Nyugatnémet "Puma" szögescipőt használt az egész csapat, mely lábhoz simuló, könnyű és hajlékony.

Versenyzőik a pályán 15 percet melegítettek, közvetlenül a verseny előtt. Ez gyorsan végzett, könnyű futkározásból, szűkelésből, gimnasztikából és kézenállásokból állott. Az általános bemelegítés után speciális ugró bemelegítés következett. Tetszés szerinti helyről indulva könnyű ugrásokat végeztek. Ezeknél a nekifutás utolsó lépései lendültebbek voltak. Kimért rohamukról két kísérletet tettek. Rohamuk pontos volt. Közvetlenül a verseny előtt bedörzsölték lábcsárukat.

Technikájuk az u.n. "repülő" technika /"fly-away"/ volt, melyet évekkel ezelőtt Gutowszky - nagyon egyénien - már alkalmazott. /E technika részletes ismertetésével

irodalmunkban foglalkozni kellene, mert rudugrásunkat forradalmasítaná, miként néhány éve a bukó technika a magasugrást. / - Morris technikailag kiforrottabb volt fiatal társánál. Technikájuk alapvető mozzanatait:

Fokozódó sebességű, nagyon laza rohamból végezték a felugrást, futásuk ritmusának megfelelően, gyorsan, zökkenőmentesen. Felugrás után jól a rud mögött helyezkedtek el, majd ingájukat karból, vállizületből és csipőből jól meghosszabbították. Mellük és jobboldali nyaki részük csaknem a rudra tapadt. Meredek, a rudhoz közeli fellendülés volt tapasztalható, melynél a húzás és tolas egészen egybefolyt és igen gyorsan ment végbe! / A mieink két fázisra bontva, lassan végzik - csaknem valamennyien - ezt. Rudjuk sem adja a gyors mozgás befejezéséhez szükséges sebességet, melyet a szer jó rugózása ad meg. / A test spirálmozgása a lábak hátránt ollózásából indul meg és előkészíti a lécvételt. Ez kiváló ritmust és sebességet ad / + a rud kirugózása / és felsőtestük gyorsan tovább felfelé száll / liftel /.

Technikájuk legjellemzőbb része st következett be: a lécs fölötti szokatlan kihomorítás, mely ellensúlyozza a lábak lefelé, a törzs felfelé haladásából származó hanyattesés veszélyét. - A rud a jobboldali nyak-váll hajlatból csak a rudtól elszakadás pillanatában vált el.

+++

A megfelelő ugrórud szükségességéről:

Közismert, hogy a világ csaknem valamennyi gerelyvető versenyzője igyekszik kihasználni a versenyszabály adta lehetőségeket a szer méreteire vonatkozóan és gerelyét oly módon alakítja, hogy minél jobb eredmény elérését tegye lehetővé. Épp olyan fontos kívánalmakat támaszt a rudugrásnál használt szer is. Ennek súlya, hossza, rugalmassága is befolyásolja a versenyző stílusát és segíti, vagy gátolja a nagy eredmények elérésében. Nálunk mégis elhanyagolt e kérdés. Egyben elhanyagoltta lesz az a törekvésünk is, hogy minél jobb rudugrókkal rendelkezessünk.

Tájékoztatónk elején összehasonlítást tettünk az amerikaiak rudja és a svéd rud között, melyet versenyzőink többsége használ. A szerrel kapcsolatos formai különbségek könnyen megállapíthatók. Nem így az eredményességbeli különbségek. A puha rud rugózásából, a kisebb teherrel történő nekifutásból, s ennek folytatásából, az elugrásból és az ezt követő technikai részletekből igen sok előny származik. Az azonos képességű versenyzőknél 20 cm-re tehető.

A puha, ruganyos és könnyű rud tette lehetővé, hogy Horváth János felugrási sebességével kb. megegyező sebességű Morris 12-

15 cm-el feljebb foghatott magyar társánál. Az ugrók állandó harcot folytatnak a fogásmagasság növelésének lehetőségéért, mely eredményeiket javíthatja. A magasabb fogás elérése több tényezőtől függ. Most csak a puhább, ruganyosabb rudból származó előnyt kívánjuk ismertetni.

A rud a letűzés pillanatában meghajlik, s ez a huzódzkodás megkezdése utáni ideig fokozódik. A rud hajlított állapotában tehát kétféle méret alakul ki a fogásmagasság és a rud rögzített vége között:

a./ valóságos fogásmagassági méret, mely iv alakú és a rud hajlását követi;

b./ a képzeletbeli fogásmagasság, mely egyenes, a fogást és a rud szekrényben rögzített végét köti össze. Minél puhább a rud, ez annál rövidebb.

A valóságos fogásmagasság az ugrás befejezésekor annál magasabb lehet, mert a rud kiegyenesedik. A puha rud másik előnye, hogy a felugrásnál előforduló kisebb hibák korrigálására lehetőséget nyújt. Előnye, hogy simább lesz a nekifutásból a felugrásba történő átmenet, nem éri oly nagy rázkódás az ugrót, s a vízszintes irányú lendület könnyebben tudja felfelé hatóvá alakítani.

Amint látható, a megfelelő rud szükségessége igen nagy.

+++

Bár a két amerikai versenyző nálunk nem nyújtotta igazi tudását eredményességüket illetően /előző két fázisú verseny és ezek utazása miatt/, mégis sokat tanulhattunk tőlük. Hasznos volt stílusuk megfigyelése, a velük történt beszélgetés, magának a rudugró versenynek szemlélése, melyek a következő gondolatokat adják:

1./ Szerezzén be a MASZ megfelelő rudakat - legalább legjobbjaink számára - s ezekhez kell a versenyzők stílusát átdolgozni.

2./ Élversenyzőink stílusát a "repülő" technika elvei alapján tegyük kiforrottabbá.

3./ Ugróinkat a nehéz rudugró technika eredményes elsajátításához szükséges ugróerővel, ügyességgel, tornászkeszséggel is fel kell ruházni, mellyel a legtöbb ugrónk nem rendelkezik megfelelő arányban.

4./ A leérkezés helyénél a homokot 1 m-el fel kell emelni és fűréssporral, vagy faforgáccsal szükséges keverni. Ez csökkenti a magasból történő esés sérülési lehetőségeit és nagyobb biztonságot ad az ugróknak.

5./ A Népstadion öltözőépülete felőli bejáratánál a rudugró /távol-, hármasugró/ helyet beton alapú, vas-ső oszlopokra helyezett kötélkordonnal lenne szükséges biztosítani oly módon, hogy a közlekedést az ugrógördörökön túlra irányítsa. /Az amerikaiakat is nagyon zavarta az ugrópályán történt mászkálás./

Közlemény

Bajnoki pontverseny állás
az országos mezei bajnokság után

1. Vasas SC	176 p.	9. Előre SC	56 p.	17. Székesfevári MÁV	20 p.
2. MAFK	151	10. Békéscsabai MÁV	52	18. Bp. MEDOSZ	15
3. MTK	144	11. Tőrekvés SE	47	19. Pécsi VSK	14
4. Újpesti Dózsa	115	12. FTC	43	20. Nyíregyházi VSC	13
5. Bp. Honvéd	76	BEAC	43	21. Salg. Bányász	11
6. Debr. Építők	71	14. Makói MÁV	33	22. Nagykőrösi Kinizsi	8
7. Budapesti VSC	69	15. Nagykanizsa B.	27	23. Bp. V. Meteor	4
8. Csepel SC	59	16. UTTE	24	24. Ceglédi MEDOSZ	2

SZÖVETSÉGI Közlemények

Az Egyesületi Bajnokság csapatversenyek beosztása

I. osztály

Férfiak

Ujpesti Dózsa
Bp. Honvéd
Vasas SC
MTK
BEAC
Győri Vasas ETO

Nők

Ujpesti Dózsa
Bp. Honvéd
Vasas SC
MTK
TFSE
Győri Vasas ETO

I. forduló rendezője: Vasas SC
II. forduló rendezője: Győri Vasas ETO

II. osztály

Nyugati csoport

Férfiak

Tatabányai Bányász
Pécsi VSK
TFSE
Bp. Vörös Meteor
Csepel SC
BVSC

Nők

BEAC
Bajai Építők
Bp. Petőfi
Bp. Vörös Meteor
Csepel SC
BVSC

I. forduló rendezője: Tatabányai Bányász
II. forduló rendezője: Csepel SC

Keleti csoport

Férfiak

Debreceni Építők
Szolnoki MÁV
Diósgyőri VTK
MPSC
Bp. Építők
MAFC

Nők

Debreceni Építők
Szolnoki MÁV
Diósgyőri VTK
MPSC
Debreceni EAC
FTC

I. forduló rendezője: Szolnoki MÁV
II. forduló rendezője: MPSC

A többi egyesületek a budapesti, illetve megyei csoportba nyernek beosztást. A csoportokon belül a rendezési jogot az illetékes szövetségek határozzák meg.

Az Egyesületi Bajnokság egyéni versenyek beosztása
a budapesti és Pest-megyei II. és III. osztályú versenyzők részére

II. osztály		II. osztály		II. osztály	
III. oszt.	III. oszt.	III. oszt.	III. oszt.	III. oszt.	III. oszt.
U. Dózsa UTTE Bp. Petőfi Bp. Postás I. sz. ITSK ESC	Bp. Építők BEAC Tipográfia Pestmegyei egyesületek	Bp. Honvéd MAFC MÁVAG Testvériség GSE Bp. MEDOSZ	Csepel V. Meteor MPSC VM. KÖZÉRT Csepeli Papir	Vasas TFSE BVSC Bp. Spartacus Dinamó	MTK FTC Törekvés Előre BRESK

A versenyek rendezési jogát a Budapesti Atlétikai Szövetség fogja megállapítani.

A csapat Egyesületi Bajnokság női versenyének értékelését ez évben a nemzetközi női pontérték-táblázat alapján végezzük. A nemzetközi női pontérték-táblázat beszerzhető a Magyar Athletikai Szövetségnél 6.-Ft-os egységáron.

A jövőben a női összetett versenyeket is - országos és megyei szinten egyaránt - a nemzetközi pontérték-táblázat alapján értékeljük.

A Magyar Athletikai Szövetség Tanácsa 1959. május hó 24-én d.e. 11 órai kezdettel ülést tart az alábbi napirendi pontokkal:

- 1./ Beszámoló az 1958.évi munkáról.
- 2./ Az 1960.évi versenyrendszer, valamint a hazai és nemzetközi versenynaptár tárgyalása

+ + +

A csehszlovák-magyar férfi és női atlétikai viadal időpontjának megváltoztatása következtében a MASZ Elnöksége az országos ifjúsági bajnokság új időpontját is megállapította. Ezek szerint szeptember 12. és 13. helyett, szeptember 19-20-án kerül megrendezésre az országos ifjúsági bajnokság.

+ + +

Az 1959. évi megyei mezői bajnokság jegyzőkönyvét április 15-ig a következő megyei Szövetségek nem küldték meg a MASZ-nak: Baranya, Borsod, Hajdu, Vas és Veszprém.

+ + +

Szakosztály megszüntetése - az alapszabályban rögzített elveknek megfelelően - akkor indokolt, ha annak tevékenysége alapszabály ellenes, ha vezetősége a szakosztály működését, az állami, társadalmi vagy gazdasági rendet, illetve a tagok érdekét veszélyezteti. Ez esetben a sportegyesület elnöksége, illetve közgyűlése köteles a szükséges intézkedéseket megtenni a helyi TST-k, illetve a felügyeletet gyakorló sportszervek felé.

A fentiekén kívül a helyi TST-k és felügyeletet gyakorló sportszervek nem hozhatnak szakosztályok megszüntetésére vonatkozó határozatot.

Egyéb esetekben a szakosztályok megszüntetése akkor lehetséges, ha annak működése anyagilag teljesen megalapozatlan vagy ha annak megszüntetését a sportegyesület közgyűlése megszavazza. Ilyen alkalmakkor - attól függően, hogy a szakosztály melyik bajnokságban szerepel - a felügyeletet gyakorló sportszerv KISZ, Szakszervezet, HM, BM, OKISZ és a bajnokságot rendező sportszövetség javaslata, illetve véleménye alapján az illetékes TST - MTST, budapesti, megyei, megyei jogú városi, budapesti kerületi, járási vagy járási jogú városi - elnöksége határoz a szakosztály megszüntetésére vonatkozóan.

Versenykiírások

A Magyar Népköztársaság 1959. évi serdülő pályabajnokság versenykiírása

- 1./ A verseny célja: a serdülő korosztály legjobbjai részére megrendezendő versenyen a magyar bajnokság eldöntése és az egyesületek közötti pontversenyben az egyesületek rangsorolása.
- 2./ A verseny időpontja és helye: 1959. július 5-én d.e. 9 órai kezdettel a Csepel SC sporttelepén.
- 3./ A verseny rendezője: a Magyar Athletikai Szövetség.
A versenybizottság elnöke: Szabó István
helyettese: Bolemányi Irén
titkára: Kalovits István
- 4./ A verseny résztvevői: az egyesületek által benevezett serdülő korcsoportba tartozó versenyzők, akik 3 hónapnál nem régebbi keltezésű orvosi engedéllyel rendelkeznek és ez évben a benevezett versenyszámokban az alábbi szinteredményeket elérték. Uttörő versenyzők csak a MASZ engedélye alapján indulhatnak.

Fiúk

100 m	12.1
400 m	59.0
1000 m	szint nincs
80 m gát	szint nincs
magasugrás	160
rudugrás	242
távolugrás	570
súlylökés /5 kg/	12.00
diszkosz /1.5 kg/	33.00
gerelyhajítás /600 gr/	40.00
kalapács /5 kg/	szint nincs
hármasverseny	szint nincs

Leányok

100 m	13.6
400 m	70.0
80 m gát	szint nincs
magasugrás	138
távolugrás	460
súlylökés	8.20
diszkoszvetés	24.00
gerelyhajítás	22.00
hármasverseny	szint nincs

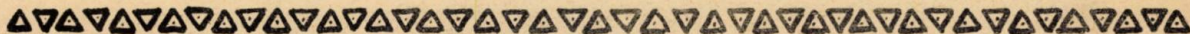
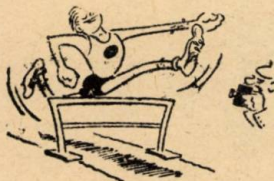
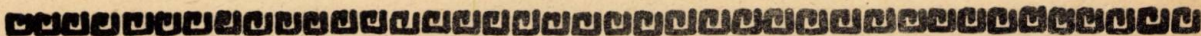
A váltó futások mindkét nem részére az országos váltóbajnokság keretében kerülnek megrendezésre.

- 5./ Helyezések eldöntése: a fennálló szabályok szerint
- 6./ Díjazás: a versenyszámok győztesei "A Magyar Népköztársaság 1959.évi serdülő bajnoka" címet nyerik. A versenyszámok első 3 helyezettje éremdíjazásban részesül.
- 7./ Nevezések: a nevezéseket a MASZ irodába /Bp.V.Rosenberg hp.-u.l./ kell küldeni. Nevezési határidő: 1959. június 16-án 18 óra. Későn beérkezett nevezéseket a Szövetség nem fogad el.
- 8./ Költségek: a rendezési költségeket a MASZ, míg a versennyel kapcsolatos egyéb költségeket /szállás, étkezés, utazás/ a benevező egyesületek fedezik.
- 9./ Egyéb: pontozás: a versenyszámok első 6 helyezettjeit 7-5-4-3-2-1 pontozás szerint pontozzuk. Ugyességi számokban 6 versenyző kerül a döntőbe. A benevezett versenyzők a serdülőkre vonatkozó rendelkezések figyelembevételével indulhatnak a versenyen.

ATICA ZOLASOK AI GAZOLASOK

A MASZ Nyilvántartó Bizottsága 1959. március hó folyamán a következő versenyzőket igazolta át más sportkörbe:

Csintalan Anna, Pinker Ilona, Maróti Olivia, Lajtai Anna, Szabados Margit, Molnár Katalin, Bertalan Lujza, Dávid Ilona, Mendl Valéria, Oláh Ilona, Perityi Katalin, Hajdu Éva, Tóth Valéria, Lórencz Magdolna, Nyara Erzsébet, Bódy Ildikó, Lajtai Erzsébet és Refo-Oszkó Magda /XX.ker.Petőfi/ versenyzőket a Bp.Petőfihez, Matusz Erzsébet /5.sz.ITSK/ a Törekvéshez, Balogh István, Bertha István, Bertalan Zoltán, Csényi Ferenc, Csibráki Béla, Ferenczy Róbert, Friedmann Ferenc, Lóránt Attila, Máthé Attila, Örvényesi Ferenc, Schneider József, Schusztér Imre és Tóth Gábor /XX.ker.Petőfi/, Berecz János /Bp.Spartacus/, Hubai Gyula /Csepel SC/, Sallai József /Székesfehérvári Építők/, Wallinger Péter /MÁV Békési TE/, Oravecz Zoltán /Kiskunhalasi Kinizsi/, Botyánszky János /GSE/ és Beles Géza /Harisnyagyár/ versenyzőket a Bp.Honvédhoz, Bene György /Kiskunfélegyházi Reménység/, Balogh Judit /UTTE/, Kozma Károly /Nagykanizsai Bányász/ és Nagy Sándor Gyula /Szolnoki MÁV/ versenyzőket az Újpesti Dózsához, Almer Zsuzsát /Törekvés/ a 12.sz.ITSK-hoz, Bruncsák András /Kecskeméti TE/, Bucsanýi Ida /TFSE/, Szabó Ferenc /Bp.Honvéd/ és Nagy Zsuzsa /DVTK/ versenyzőket a BEAC-hoz, Etényi Gyula /Csepel SC/, Kazi Olga /Jászberényi Vasas/ és Horváth Attila /Vasas SC/ versenyzőket a MAFC-hoz, Györfi Mária, Rács Tibor, Botka János, Sigora Zsuzsa /Szekszárdi SC/ és Doszpod András /Tolnai SE/ versenyzőket a Szekszárdi Dózsához, Tóth Györgyi, Höbenreich Klára, Dudás László, Lechner György, Bp.Spartacus/, Bakai József /KEGAC/, Lohr Gyula /Szarvasi MEDOSZ/ és Bárván Miklós /Bp.Honvéd/ versenyzőket a Csepel SC-hez, Farkas Szilárd /Pécsi Dózsa/ Perjési László /Oroszházi Kinizsi/ és Szőnyi Sarolta /Gyulai MEDOSZ/ versenyzőket a SZEAC-hoz, Háromi Imre /I.sz.ITSK/, Kovács László /Dorogi Bányász/ versenyzőket a BVSC-hez, Antal Teréz /MTK/, Harmath Gyula /Siófoki MÁV Olajmunkás/, Hegyi Ervin /Bp.Honvéd/, Molnár Sándor /Csepel SC/, Káldi Mária /Győri ETO/, Sztrahovszki Erzsébet /Vasas SC/, Simon Péter /Székesfehérvári Építők/, Radnóti Klára /Hatvani Kinizsi/ és Nyíri Kálmán /MÁV Békési TE/ versenyzőket a TFSE-hez, Mócsai Kálmánt /18.sz.ITSK/ a Bp.MEDOSZ-hoz, Deák Terézt /Pécsi Dózsa/ a Pécsi Postás-hoz, Fertői-Perity Pált /TFSE/ a Győri Dózsához, Décsy Lászlót /Nagykanizsai Bányász/ Zalaegerszegi TE-hez, Tormási Attilát /Cellődmölki VSE/ az FTC-hez, Molnár Sándor /Vasas/ és Aran'ri József /U.Dózsa/ versenyzőket az MTK-ba, Bori Gizellát /Nagykanizsai VTE/ a Nagykanizsai Bányászhoz, Sáfrán Mária /XX.ker.Petőfi/ és Lebbenszky László /Bp.Építők/ versenyzőket az Előréhez, Papp-Szász Jánost /Békési V.Meteor/ a MÁV Békési TE-hez és Katus Mihályt /Szekszárdi SC/ a Siófagárdi KSK-hoz.

AZ EDDIGI LEGJOBB MAGYAR ATLÉTÁK

Összeállították: László István és Subert Zoltán

2.

/folytatás/

Az eddigi legjobb magyar atléták eredményeinek közlését most a gátfutásokkal és az ügyességi számokkal folytatjuk. Az összeállításnál a legnagyobb nehézséget, akárcsak 100 m-en, itt is a reális és hátszél eredmények különválasztása okozta mégpedig első-sorban 110 m-es gáton és távolugrásban. Ismeretes, hogy a múltban a hátszél erejének megállapítása évtizedeken keresztül csak a versenybírók egyéni megítélésén alapult és a versenyzőket sokszor sújtotta. Igyekeztünk ebből a szempontból a lehetőségek szerint igazságot szolgáltatni. A távolugrásban ezért a reális eredmények között soroljuk fel Kolt-

tal 758 cm-es ugrását, amely hátszél címén nem került annak idején hitelesítésre. Kétségtelen, hogy a verseny alatt hátszél fujt, de több szavahihető szemtanú véleménye szerint az említett ugrás alatt nem volt jelentős szél s ha szélmérő működik, az eredmény minden valószínűség szerint hitelesíthető lett volna.

A futószámokhoz hasonlóan bizonyos szintig közöljük az eddigi legjobb eredményeket. A gátfutásokban a versenyzők neve mellett zárójelben szereplő szám az eredmény alkalmával elért helyezést tünteti fel.

110 méter gát

14.4	Retezár Dáre /1/	Budapest	1958. 6.28.
14.8	+ Kovács József /1/	Torinó	1934. 9. 7.
14.8	Hidas Ödön /1/	Budapest	1942. 8.22.
14.8	Csenger Attila /2/	Budapest	1954. 5.29.
14.9	Szabó Endre dr. /1/	Budapest	1941. 6.28.
14.9	Kiss József /2/	Budapest	1947. 8.20.
15.0	Jávör István /3/	Budapest	1933.10. 1.
15.0	Szöke Gábor /1/	Budapest	1958. 6.22.
15.1	Lippay Antal /2/	Budapest	1954. 9.17.
15.2	Nádassdi Pál /3/	Budapest	1941. 6.28.
15.2	Botár Attila /2/	Budapest	1956. 6.30.
15.2	Pálfi Béla /2/	Budapest	1956.10. 6.
15.2	Medovárszky János /1/	Budapest	1958. 8.20.

+ előfutamban elért eredmény.

Erős hátszéllel:

14.4	Kovács József /1/	Budapest	1934. 8.19.
14.7	Csenger Attila /3/	Budapest	1955.10. 9.
14.8	Szabó Endre dr. /2/	Budapest	1941. 8.10.
15.0	Botár Attila /2/	Budapest	1956. 6.23.

A magasgátfutás sohasem tartozott a magyar atlétika erős számai közé, legfeljebb azt mondhatjuk, hogy minden korszakban volt egy olyan gátfutónk - Solymár Károlytól /15.4 - 1914-ben/ kezdve egészen Retezárig - aki megütötte az európai színvonalat. Az átlagszínvonal gyengeségén Kovács József Európa-bajnoksága sem változtatott. Komolyabb fellendülés csak a 40-es évek elején Simpson edző munkája nyomán mutatkozott - rövid időre. Jellemző, hogy eddig mindössze 48 gátfutó ért el 16 mp-en belüli időt, az ötvenedik eredménye 16, a századiké 16.4 mp. A felszabadulás óta 25-en futottak 16-on belül.

200 méter gát

23.7	Kovács József /1/	Budapest	1934. 8.25.
23.8	Botár Attila /1/	Budapest	1957. 8.19.
23.9	Retezár Dáre /1/	Budapest	1958. 7.27.
24.3	Nagy Géza /1/	Budapest	1933. 8.19.
24.4	Csenger Attila /2/	Budapest	1954. 9.18.
24.4	Munkácsi István /3/	Budapest	1958. 7.27.
24.5	Lombos Dezső /2/	Budapest	1955.10.22.
25.2	Héjjas István dr. /2/	Budapest	1935. 6.29.
25.2	Kiss Tibor /2/	Budapest	1954. 8.19.
25.2	Szöke Gábor /4/	Budapest	1958. 7.27.

A gátfutók kedvelt kiegészítő számában az élen elég jól állunk, az átlagok már gyengék. Figyelembe kell azonban venni, hogy ez a szám 1938-tól kezdve 1952-ig nem szerepelt a bajnokság műsorán, s ebben az időszakban nagyon kevés 200-as gátversenyt rendeztek. Eddig összesen 32-en futottak 26 mp-en belül, közülük 16-an 1952. óta. Az ötvenedik eredmény 26,1, a századik 26.9 mp.

400 méter gát

52.2	Lippay Antal /2/	Budapest	1956.10.21.
52.3	Botár Attila /2/	Budapest	1956. 8.20.
52.5	Lombos Dezső /1/	Budapest	1954. 7. 4.
52.9	Kovács József /1/	Budapest	1936. 7.19.
54.2	Kiss József /1/	Budapest	1943. 8.20.
54.2	Csenger Attila /1/	Budapest	1951.10.28.
54.4	Hidas Ödön /1/	Stockholm	1943. 7.16.
54.5	Kiss Ernő /2/	Budapest	1952. 6.21.
54.7	Nagy Géza /1/	Torinó	1933. 9.10.
54.7	Pangert László /1/	Budapest	1956. 8. 5.
54.8	Héjjas István dr. /2/	Budapest	1936. 7.19.
54.9	Munkácsi István /3/	Budapest	1958. 9.21.

Ezt a számot csak a 20-as évek elején kezdték el nálunk rendszeresen üzni. Somfai Elemér már 1924-ben 56.2-t futott és egy évtizedig a legjobb 400-as gátfutónk volt. A 30-as években egyedül Kovács József tartott lépést a nemzetközi fejlődéssel és jellemző, hogy egészen 1952-ig csak ő ért el 53 mp-en belüli időt. Rövid felfrissülés után az utolsó évek eredményei ismét visszazsákosról tanuszkodnak. Mindössze 21 versenyző ért el eddig 56 mp-en belüli eredményt, az ötvenedik eredménye 57, a századiké 58.5 mp.

3000 méter akadály

8:35.6	Rozányói Sándor /1/	Budapest	1956. 9.16.
8:40.8	Jeszzenszky László /1/	Budapest	1956. 7.16.
8:40.8	Varga Gyula /1/	Budapest	1958. 9. 7.
8:42.4	Hecker Gerhart /3/	Budapest	1958. 9. 7.
8:48.0	Wittine László /4/	Budapest	1958. 8. 5.
8:52.4	Dehény Ferenc /1/	Budapest	1955. 7.16.
8:53.8	Bárkányi István /5/	Budapest	1958. 8. 5.
8:56.6	Szmida Viktor /4/	Budapest	1956. 9.30.
9:00.4	+ Apró József /3/	Helsinki	1952. 7.23.
9:01.2	Molnár Sándor /1/	Budapest	1958. 6.15.
9:03.4	Arany József	Budapest	1956. 7.16.
9:06.8	Szilvágyi Hermann /3/	Budapest	1953. 7.25.
9:08.2	Fehér László /6/	Budapest	1958. 8. 5.

+ előfutamban elért eredmény.

A magyar hosszútáv futás tartós gyengeségével függött össze, hogy az akadályfutást évtizedekig teljesen elhanyagolták nálunk. Csak 1936-ban az olimpia előtt vezették be. Rövid múltjához képest egyik legeredményesebb számunk lett, Európa-bajnokság, világsúcs és még több nemzetközi viszonylatban is kiváló eredmény jelezte az utolsó években akadályfutóink rohamos fejlődését. Az első nemzetközi szempontból komoly akadályfutónk, Szilágyi Jenő 9:18.8-cal /1941/ már csak a 19. helyet foglalja el, s a 100 legjobb eredménye közül csak huszonegyé származik a felszabadulás előtti időkből. Mégis a legsikeresebb években is aránylag kevés volt az igazi akadályfutó és a többség csak beugrókból került ki. Különben többen futhattak volna már 9 percen belül, feltétlenül jobb lenne az ötvenedik eredménye /: 9:45.8 :/ és nem 10:03 mp-cel végződne a századik ranglista.

Magasugrás

204	Bodó Árpád	Budapest	1958. 6. 8.
2005	Bodósi Mihály	Pécs	1934. 4.15.
200	Medovarszky János	Budapest	1958. 7.28.
199	Noszály Sándor	Budapest	1958. 5.25.
197	Kisgergely Jenő	Budapest	1958. 7.28.
196	Hagya István	Budapest	1956.10.20.
194	Késmárki Kornál	Budapest	1927. 9.18.
1935	Orbán Ferenc	Kiskunhalas	1930.10. 5.
193	Gáspár Jenő	Budapest	1925. 9.20.
191	Kerkovits Antal	Budapest	1934. 9.23.
191	Lehoczky Sándor	Budapest	1947. 8.20.
191	Maróti József	Budapest	1958. 5.18.
191	Hemela György	Budapest	1958.10.29.
191	Krasovetz Ferenc	Budapest	1959. 3. 8.

+ fedettpályán, de szabadtéri feltételek /salakos nekifutó/ mellett elért eredmény.

Emelt talpu ugrócípővel:

204	Bodó Árpád	Budapest	1957.10. 6.
1915	Hemela János	Budapest	1957.10. 6.
191	Hemela János	Nagykörös	1957. 9.15.

Magasugróink a múltban négy olimpián értek el helyezést. Somodi István dr. 188-at /1908/, Gáspár Jenő 191-et /1913/, Wardener Iván 190-et /1911/ ugrott már az első világháború előtt. Bodosi Mihály az európai magasugrók közül elsőnek jutott túl a 2 méteren. Lassu hanyatlás után azonban a 30-as évek végétől kezdve olyan méretű visszaesés következett be ebben a számban, amire más versenyszámban aligha találunk példát. 1955-ben azonban megtört a jég és különösen a két utolsó évben igen erőteljes fejlődés indult meg. Az összesen huszonhárom 190-es és jobb ugró közül tizenegy 1956 óta érte el legjobb eredményét! Az ötvenedik eredménye 185, a századiké 181 cm.

Távolugrás

776	Földessy Ödön	Budapest	1953. 9.19.
758	Koltai Henrik	Budapest	1934. 8. 5.
751	Gyuricza István	Budapest	1939. 8.12.
749	Balogh Lajos	Budapest	1933. 8.19.
741	Dombóvári Sándor	Budapest	1934. 8.19.
740	Vermes Vilmos	Turku	1942. 8.10.
737	Zajki Tibor	Budapest	1952. 7.10.
736	Szabó József	Budapest	1932. 9.17.
735	Levente István	Budapest	1942. 9.26.
735	Csányi György	Budapest	1954. 9.19.
735	Jakabfy Sándor	Budapest	1955. 7.16.
734	Fekete Imre	Budapest	1932. 9.17.

Megjegyzés: Gáspár Dezső, akinek versenyzési jogát a MASZ fegyelmi okokból felfüggesztette, Budapesten 1922. 9. 1.-én egy háziverseny keretében, de egyébként szabályos körülmények között 734 cm-t ugrott. Gáspár legjobb hivatalos eredménye 702 cm /1921/.

Erős hátszéllal:

741	Megyeri Jenő	Budapest	1934. 8. 5.
740	Jakabfy Sándor	Budapest	1955. 7.16.
737	Levente István	Szabadka	1942. 7.12.

A távolugrásban 25 évvel ezelőtt lényegesen jobban álltunk, mint most. Eddig 52 versenyző ért el 7 m-es és jobb eredményt /részben hátszéllal/, közülük azonban az utolsó 10 évben csak tizennégy. Már 1908-ban ketten ugrottak 7 m-en felül, Schmidt Gusztáv 708-at, Szathmáry Kálmán 704-et, majd 1914-ben a háboruban elesett Kovács György 710-et. A két világháború előtt is mindig voltak számottevő ugróink, a felszabadulás óta azonban a színvonal erősen visszaesett Földessy Európa-bajnoksága és nemzetközi sikersorozata ellenére. Utánpótlás szempontjából ez a leggyengébb ugrószámunk. Az ötvenedik legjobb távolugró eredménye 7 méter, a századiké 683 cm.

Rudugrás

435	Homonnai Tamás dr.	Budapest	1955. 7.16.
430	Horváth János	Kijev	1958. 7.13.
430	Miskai János	Budapest	1958. 7.26.
411	Zsitvay Zoltán	Budapest	1947. 7.13.
410	Zsuffka Viktor	Budapest	1940. 6.29.
410	Kovács Ferenc	Diósgyőr	1953. 8. 2.
410	Csaba András	Budapest	1958. 7.26.
410	Török István	Budapest	1958.10.12.
404	Bácsalmási Péter dr.	Budapest	1936. 6.20.
402	Szakáll Sándor	Budapest	1957. 5. 4.
401	Kismartonai Károly	Budapest	1957.10. 5.
400	Csányi I. Zoltán	Budapest	1935.10. 3.

Rudugróink nevéhez már a század elején nemzetközi sikerek fűződtek. A világháború kitörésekor a legjobb eredmény 366 cm volt /Szemere János 1914-ben/. A fejlődés üteme azonban lassu volt, csak 1932-ben sikerült a 4 métert elérni s a rudugrók száma mindig kevés volt. Az utolsó tíz évben a csúcseredmény ugyan jelentősen javult, de átlagok terén az Európában megindult nagy fejlődéssel nem tudtunk lépést tartani. A 4 m-es ugrók száma még mindig igen kevés, az ötvenedik eredménye 360, a századiké pedig csak 340 cm.

Hármasugrás

15.41	Bolyki István	Budapest	1955.10. 8.
15.39	Czapalai Gyula	Saarbrücken	1958.10. 5.
15.10	Somló Lajos	Budapest	1936. 7. 5.
15.06	Németh Róbert	Budapest	1957. 8.20.

14.99	Puskás Antal	Budapest	1953. 9.12.
14.89	Szirmák László	Budapest	1935. 8. 9.
14.78	Papp Tibor	Budapest	1956. 8.20.
14.74	Bácsalmási Péter	Budapest	1931. 5.25.
14.73	Dusznoki Géza	Budapest	1939. 8.13.
14.65	Török István	Budapest	1958. 5.10.

Megjegyzés: Gáspár Dezső a már említett háziversenyen 1922-ben 14.91-et ugrott. Legjobb hivatalos eredménye 14.04 /1920./.

Az első világháború előtt a hármassugrás ritkán szerepelt a műsoron, a legjobb eredmény Sebők Sándor nevéhez fűződött /13.62 - 1914-ben/. Később sem tartozott az igazán népszerű számok közé, a csúcslistán is csak kevés nevet találunk. Az utolsó években bizonyos fellendülés mutatkozott, de a külföld fejlődéséhez képest a jelenlegi színvonal egyáltalán nem ki-elégítő. Mindössze 36-an ugrottak eddig 14 m-en felül, az öt-venedik eredménye 13,86, a századiké 13.50.

Súlylökés

16.96	Varju Vilmo	Budapest	1958. 8.10.
16.69	Mihályfi János	Baja	1958.10. 5.
16.44	Kövesdi Ferenc	Budapest	1956. 9.22.
16.21	Szécsényi József	Szeged	1958. 4.27.
15.77	Darányi József dr.	Budapest	1935. 9.28.
15.75	Nagy Zsigmond	Budapest	1958. 5.24.
15.72	Horváth Vilmos	Somsály	1941. 9.14.
15.33	Zsivótszky Gyula	Székszárd	1958.10.25.
15.32	Németvári Ernő	Stockholm	1943. 7.15.
15.21	Lévai Károly	Tata	1953. 9.16.
15.20	Horváth István	Budapest	1936. 7. 5.

Mudin Imre már 1914-ben 14.08 m-es, nemzetközi szempontból is kitűnő csúcseredményt állított fel s ezzel az eddigi mind-össze ötven 14 m-es súlylökők rangsorában a 42. helyet foglal-ja el. A két világháború között egyedül Darányi dr. tartott ugy-ahogy lépést a nemzetközi fejlődéssel. A feltűnt tehetségek csak ígéretnek maradtak, s a magyar súlylökők még a 15 m-rel kiisköd-tek akkor, amikor külföldön már egyre többen jutottak 16 m-en felül. A felszabadulás után sokáig egyik leggyengébb számunk volt. Az utolsó években az élen határozott fejlődés indult meg, ennek ellenére a súlylökés helyzetével nem lehetünk elégedettek. Hílen tükrözi ezt a 15 m-es dobók kis száma. Az ötvenedik eredménye 14 m, a századiké 13.40 m.

Diszkoszvetés

56.60	Szécsényi József	Szeged	1958. 8.10.
55.79	Klics Ferenc	Budapest	1954. 7. 4.
52.40	Kulitz János	Budapest	1941. 6.15.
52.17	Lévai Károly	Budapest	1955. 8.27.
51.76	Kövesdi Ferenc	Budapest	1957. 4.27.
51.47	Sólyom Rudolf	Budapest	1953.10.11.
50.73	Remez József	Dunakeszi	1932. 6.19.
50.63	Horváth Vilmos	Diósgyőr	1943. 8. 8.
50.58	Nagy Zsigmond	Debrecen	1958. 9.28.
49.18	Kobold Aladár	Diósgyőr	1950. 8.10.
48.92	Józsa Dezső dr.	Dorog	1939. 7.23.
48.86	Donogán István	Budapest	1934. 8.12.
48.75	Madarász Endre	Budapest	1937. 9.26.
48.57	Andorka Dezső	Budapest	1956. 8. 4.
48.02	Saskói Alfonz	Budapest	1958. 8.10.

Megjegyzés: Marvalits Kálmán a nem MASZ-fennhatóság alatt rendezett KANSZ bajnokságon Budapesten 1931.10. 1.-én 48.03-at dobott a szabályosnál könnyebb diszkosszal. Marvalits legjobb hivatalos eredménye 47.22 m /1930/.

Évtizedeken keresztül a legeredményesebb dobószámunk volt. Sok nagy siker és sok nagy csalódás fűződött diszkoszvetőink szerepléséhez. Bauer Rezső 1900-ban diszkoszvetésben szerezte az első magyar atlétikai olimpiai bajnokságot. Főth Nándor első 40 m-es dobónk a század elején nem hivatalos világcsúcstartó volt, Toldi Sándor 1913-ban 46.86-ot dobott. A 20-as évek végétől kezdve néhány éven keresztül a magyar diszkoszvetők világviszonylat-ban is vezetőszerepet játszottak, ezt azonban később fokozatosan elvesztették. A felszabadulás óta Klics Ferencsel az élen mindig volt néhány kitűnő dobónk, de átlagban jelentősebb fejlődésről nem beszélhetünk. Eddig csak 39-en dobtak 45 m-en felül, közülük 27-en a felszabadulás óta. Az ötvenedik eredmény 44.37, a száza-dik 42.21 m.

Gerelyhajítás

78.04	Krasznai Sándor	Pozsony	1955. 9.24.
76.36	Kulcsár Gergely	Budapest	1958. 7.26.
74.88	Petőváry Attila	Budapest	1957.10.31.
72.78	Várszegi József	Párizs	1938. 9. 3.
71.44	Lukács János	Budapest	1958. 9.20.
69.63	Barabás György	Budapest	1958. 8.10.
68.56	Kecskés József	Budapest	1955. 6.18.
66.70	Szepes Béla	London	1929. 7. 6.
66.22	Szabados János	Budapest	1958. 4.26.
66.12	Rákhely Gyula	Diósgyőr	1944. 8. 5.
65.93	Szabó József	Budapest	1956.10. 7.
65.75	Horváth Vilmos	Berlin	1935. 8.31.
65.38	Zag László	Budapest	1956. 6.30.

Az első világháború előtt Kóczán Mór végénfogással már 60 m-en felül hajított, a mai fogásmóddal legjobb eredménye 59.71 m volt 1914-ben. A gerelyhajítás fejlődése nálunk évtizedeken keresztül csak néhány kiemelkedő dobó /Kóczán, Szepes, majd Várszegi/ nevével fűződött össze és őket a többiektől rendszerint nagy úr választotta el. Egészen 1954-ig Várszegi volt az egyetlen 70 m-es gerelyhajítónk. Az utolsó években a dobószámok közül a gerelyhajítás fejlődött a legnagyobb mértékben, az eddigi negyvenként 60 m-en felüli eredmény közül 19 az utolsó öt évből származik. Az ötvenedik eredménye kerek 59 m, a századiké 55.49 m.

Kalapácsvetés

64.10	Zsivótzky Gyula	Budapest	1958. 9.21.
62.59	Csermák József	Budapest	1956. 9.30.
60.44	Trényi Imre	Szeged	1958.10.22.
60.31	Németh Imre	Budapest	1952. 8.10.
59.00	Mecseki Attila	Budapest	1957. 5.25.
57.93	Gulyás János	Budapest	1958.10.26.
57.59	Kapcsos Lajos	Budapest	1955. 9. 7.
57.03	Hidasi László	Gyula	1957. 8.11.
56.22	Pekár Lajos	Budapest	1958. 4.27.
56.10	Balogh Béla	Budapest	1955. 6.12.
55.61	Bonyhádi Ádám	Budapest	1951. 8.25.
55.41	Kovács Zoltán	Szeged	1958. 8.10.
54.75	Petike Lajos	Pécs	1952. 7.14.
54.36	Eckschmidt Sándor	Budapest	1958. 6.21.
54.15	Balogh János	Győr	1956.10.17.

Már az első világháború előtt elhanyagolt szám volt, Mudin István csúcseredménye /39.70 - 1912/ messze elmaradt a már akkor igen magas nemzetközi színvonaltól. Utána 25 évre számították a magyar atlétikából és csak a 30-as évek végén kezdtek népszerűsíteni. Ehhez képest fejlődése egészen páratlan, hiszen 10 évvel később Németh, majd Csermák olimpiai bajnokságokkal és világcuccokkal kiívták a világelsőséget. Ezt 1952. után elvesztettük és az általános színvonal az utolsó években visszaesett. Eddig 36-an értek el 50 m-en felüli eredményt, az ötvenedik 47.85, a századik 44.25 m-rel következik. A százas ranglistán mindössze hat 1945 előtti eredmény szerepel, a legrégebb Kemény Gáboré /47.38 - 1939-ben/.

/Folytatjuk/

A Magyar Athletikai Szövetség hivatalos lapja
Szerkesztőség: Budapest, V. Rosenberg házaspár-utca 1.
Kézirat gyanánt.

Felélős szerkesztő: Farkas Pál

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság: Nyíró György, dr. Sir József, Szabó István és Tompay Oliver

A rajzokat Hires László készítette

Előfizetési díj: 1 évre 36.- Ft., 1/2 évre 18.- Ft., 1/4 évre 9.- Ft.
Előfizethető a MASZ irodában, vagy a MASZ 251.502-V. sz. csekkszámára.

Felélős kiadó: Sport Lap- és Könyvkiadó igazgatója

Sport Kiadó Sokszorosító Üzeme

Felélős a vállalat igazgatója

